

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

لیلا

۱۳ جون ۲۰۲۲

سرمایه‌داری چگونه سر از فاشیسم بیرون می آورد

در ماه جولای ۱۹۲۴ موسولینی اولین انتخابات را برگزار می کند .

ترزا می نویسد: "..... پس از به قدرت رسیدن فاشیسم این اولین انتخاباتی بود که انجام می شد. موسولینی می خواست در خارج چنین وانمود کند که حکومتی دموکراتیک برقرار کرده است. در عین حال او می خواست از طریق انتخابات قدرت خود را تحکیم و تضمین کند..... طبعاً فاشیست‌ها تصور می کردند اکثریت نسبی را به دست آورند و بخش بزرگی از نیروهای مخالف را از میان بردارند. با چنین نقشه‌ای روشن بود که تبلیغات انتخاباتی در جو ترور و خشونت انجام می گرفت..... تقریباً کلیه احزاب ضد فاشیست، مخالف شرکت در انتخابات بودند. ما کمونیست‌ها موافق خالی کردن میدان نبودیم..... نداشتن شانس برای پیروزی نباید سبب شود ما آن شکل مبارزه را کنار بگذاریم. ما فکر می کردیم که حتی با اشغال کرسی‌های کم در مجلس، امکان خواهیم یافت که از یک تریبون قانونی برخوردار باشیم و از طریق آن بتوانیم صدایمان را به گوش طبقه کارگر ایتالیا برسانیم." ص. ۱۳۶ و ص. ۱۳۷

ترزا ادامه می دهد: "اما در درون حزب مخالفان شرکت در انتخابات، چندان اعتقادی بدرستی این تاکتیک نداشتند و با شرکت در پارلمان مخالفت می ورزیدند. با این همه، اکثریت اعضا با شرکت در انتخابات موافق بودند. تصمیم ما به شرکت در انتخابات، سبب شد که بقیه احزاب مخالف حکومت هم تحت تأثیر قرار گیرند. بالاخره آنها هم تصمیم گرفتند کاندیداهای خود را برای شرکت در تبلیغات انتخاباتی معرفی کنند. در آن لحظات دشوار، اگر اتحاد و وحدت نیروهای مخالف حکومت نمی توانست فاشیسم را شکست دهد، دست کم می توانست نیروهای مخالف حکومت را استحکام بخشد. بنا براین، حزب کمونیست پیشنهاد کرد: "همه احزاب ضد فاشیست در جریان انتخابات با هم متحد شوند". ولی این پیشنهاد با وجود بحث‌های طولانی با رفقای که هنوز دچار سکتاریسم بودند و همه غیر کمونیست‌ها را سوسیال فاشیست می خواندند مورد قبول واقع نشد. بدین ترتیب احزاب کمونیست، سوسیالیست، مردم و جمهوریخواه، یعنی دموکرات‌های مخالف حکومت هر یک جداگانه در انتخابات شرکت کردند..... با وجود مشکلات عظیم ناشی از وحشتی که فاشیست‌ها به ویژه در مراکز شهرستان‌ها به وجود آورده بودند و به رغم این که فاشیست‌ها دست به ضرب و شتم مردم می زدند، آنان را زخمی می کردند و کارشان به ارتکاب جنایت می کشید..... آرای مردم باعث شد تعداد قابل ملاحظه‌ای از مخالفان حکومت به مجلس بروند. در شمال ایتالیا و همچنین در ایتالیای مرکزی نمایندگان ما در اکثریت بودند. ص.

۱۳۷ و ص. ۱۴۱

فاشیسم چیست؟

فاشیسم توسط فیلسوف و نظریه پرداز و سیاستمدار ایتالیایی به نام جُوانی جنتیله پایه گذاری و توسط بنیتو موسولینی در ایتالیا به مرحله عمل در آمد. جُوانی جنتیله در ۱۸۷۵ به دنیا آمد و در سال ۱۹۴۴ به دست پارتیزان‌های ایتالیایی که در جنگ جهانی دوم علیه فاشیسم و حکومت موسولینی مبارزه می کردند کشته شد. او در سال ۱۹۲۲ زمانی که موسولینی به قدرت رسید، سمت آموزش و پرورش ایتالیا را به عهده گرفت. او نظریه‌های نوی را در زمینه اقتصاد، سیاست و فرهنگ ارائه داد و همواره پشتیبان موسولینی بود.

هنگامی که حکومت سرمایه‌داری دچار مشکلات در زمینه اقتصادی و اجتماعی می شود فاشیسم را به کمک می طلبد و حاکمیت خودکامه و افراطی را برقرار می کند و نژاد باوری را توسعه می دهد. هدف فاشیسم حمایت از دیکتاتوری و تک حزبی است و در سیاست خارجی‌اش تجاوز به مرزهای کشورهای دیگر را در جهت به دست آوردن مستعمرات در پیش می گیرد. فاشیسم جنگ طلب است و در آغاز ماهیت جنایتکارانه خود را در لفاظی دموکراسی مخفی می کند، اما همین که به قدرت رسید نقاب از چهره بر می تابد. پس از جنگ جهانی اول، ایتالیا مانند دیگر کشورهایی که در جنگ شرکت داشتند با از هم گسیختگی اقتصادی و اجتماعی روبه رو شد. اعتصابات کارگری در شهرهای صنعتی، شورش دهقانان و مبارزه طبقات متوسط در کف خیابان به خاطر گرانی جریان داشت. موسولینی با ترفندهای فریبکارانه بخشی از افراد ناراضی و مأیوس و سربازانی را که بعد از جنگ بیکار شده بودند، به خود جلب کرد و نیروئی را که پیراهن سیاه به تن و چکمه به پا داشتند، سازماندهی کرد. دولت بیش از پیش ضعیف شده بود. در این وقت صاحبان صنایع در برابر طبقه کارگر ایتالیا و در برابر احزاب سوسیالیست و کمونیست بهترین حامیان خود را نیروهای فاشیستی با رهبری موسولینی به شمار آوردند و از موسولینی حمایت کردند. در روزهای ۲۷ و ۲۸ اکتوبر پیراهن های سیاه که تعدادشان ۳۰ هزار نفر تخمین زده می شد راه پیمائی بزرگی را در شهر رُم برپا کردند و خواهان استعفاى نخست وزیر وقت شدند. در روز ۲۸ اکتوبر شاه؛ موسولینی را در دربار پذیرفت. به این ترتیب فاشیسم به قدرت رسید و بعد از آن در ماه جولای ۱۹۲۴ انتخابات را برگزار کرد و با تغییراتی که در قانون انتخاباتی موجود به وجود آورد توانست اکثریت را در پارلمان به دست آورد. در این انتخابات نمایندگان سوسیالیست، کاتولیک‌ها، جمهوریخواه‌ها، بوروکرات‌های مخالف حکومت و کمونیست‌ها به مجلس راه یافتند که همگی در اقلیت بودند. پیراهن های سیاه او را “ایل دوچه”- رهبر- می نامیدند و پس از به قدرت رسیدن، حکومتی توتالیته برقرار کرد و مخالفان را قلع و قمع کرد. به انبوهی در آفریقا حمله کرد و مستعمرات خود را توسعه داد.

این عیناً همان چیزی است که در آلمان بعد از جنگ جهانی اول هیتلر با حمایت صاحبان صنایع و سرمایه‌داران که از قدرت طبقه کارگر و کشور شوراها در هراس بودند به قدرت رسید. از ویژگی‌های نازیسم، جنایت، نژاد پرستی، تجاوز به کشورهای دیگر، ایجاد تک حزبی، دیکتاتوری مطلق و جنگ طلبی بود. بعد از شکست نازیسم و فاشیسم در جنگ دوم ریشه‌های نازیسم و فاشیسم در غرب کاملاً نابود نشده بود و امروز بیش از پیش این نگاه در جهان نمود بیشتری پیدا کرده است. اکنون مشاهده می شود که در آمریکا و اروپا نیروی نژاد پرست و نئونازیست‌ها دست به رفتارهای غیر انسانی علیه رنگین پوستان و مهاجران می زنند و حکومت‌های سرمایه‌داری این حوادث غیر انسانی را نادیده می گیرند. این‌ها و بسیاری از واقعیت‌های دیگر که انحصارات سرمایه‌داری بر روی آن سرپوش می گذارند و با تبلیغات عریض و طویل و مخارج سرسام آوری که هزینه تبلیغات می کنند، همه چیز را وارونه جلوه می دهند. امروز دیگر انحصارات سرمایه‌داری به سرکردگی آمریکا دیگر به شکل سابق عمل نمی کنند. اینان نئونازیست‌ها را حتی در

کشورهای غیر خودی پرورش می دهند و هر زمان که لازم باشد آنها را به کار می گیرند. آنها نشان داده اند که در بسیار از مواقع وارد جنگ به طور مستقیم نمی شوند، اما در هر نقطه از جهان که لازم ببینند به عنوان آتش بیار معرکه عمل می کنند. امروز متأسفانه خیلی از سیاستمداران و روشنفکران نمی خواهند این حقیقت را ببینند. مطمئناً همه این جنایات از دید مردم جهان مخفی نخواهد ماند. امروز در غرب که سالها جنبش طبقه کارگر به خاطر ضعف احزاب کمونیستی و تغییر موضع آنها به سوسیال دموکراسی گروید، مبارزات طبقه کارگر در حال شکل گرفتن است و لاجرم آینده از آن طبقه کارگر با بیش از ۹۹ درصد مردم خواهد بود. چراکه تاریخ صحت این واقعیت را نشان داده است. ما امروز در ایران مشاهده می کنیم که جمهوری اسلامی که آن هم همه ویژگی های فاشیسم را داشت. می خواست روزی دنیا را زیر سلطه اسلام شیعه قرار دهد. حزبی حزب الله است و رهبرش نماینده خدا بر روی زمین است. حکومتی که ۴۳ سال دست به جنایت، شکنجه و اعدام مخالفانش زده است، نیروهای ویژه و لباس شخصی ها را در جریان تظاهرات به جان مردم می انداخت، امروز دلیل و زمین گیر شده است، درحالی که هر روز مبارزات مردم در شهرهای مختلف گسترش می یابد، جنبش های کارگران، جوانان، زنان ادامه دارد. این حقیقت که توده ها سازنده تاریخ اند به عیان مشاهده می شود. مردمی که به آگاهی رسیده اند خود قادرند آینده را خود بسازند. به امید آن روز

اردیبهشت- ثور - ۱۴۰۱

حزب رنجبران ایران ۲ جون ۲۰۲۲